

νόμων τοῖς ἡδίκηκόσι τυχεῖν τιμωρίας ἐστίν. ὁ δέ γε θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδικημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον· δεινὸν γὰρ ἂν εἶη, εἰ ταῦτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις φαίνοιτο.

- 94 Ἡγοῦμαι δ' ἔγωγ' ὧ ἄνδρες τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν 5
 πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα
 δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὴν
 πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν, εἰκότως· παρ' ὧν γὰρ τὴν ἀρ-
 χὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν,
 εἰς τούτους μὴ ὅτι ἀμαρτεῖν, ἀλλὰ {ὅτι} μὴ εὐεργετοῦντας 10
 τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ἀσέβημά ἐστι.
 23 λέγεται γοῦν ἐν Σικελίᾳ (εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν,
 95 ἀλλ' ὁρμόσει καὶ νῦν ἅπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ
 τῆς Αἴτνης ῥύακα πυρὸς γενέσθαι· τοῦτον δὲ ῥεῖν φασιν
 ἐπί <τε> τὴν ἄλλην χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν 15
 ἐκεῖ κατοικουμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρμηῆσαι πρὸς
 φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας, ἕνα δὲ τινὰ τῶν
 νεωτέρων, ὄρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ
 δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀρά-
 96 μενον φέρειν. φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς 20
 ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι
 τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται γὰρ
 p.160 κύκλω | τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρουῆναι τὸ πῦρ καὶ σωθῆ-